

Facky z jiného světa

Prastará tajemství (6 dílů) [výňatky] - (vydáno v roce 2016, nakladatelství DANIEL, Ostrava)
Něco začalo šramotit. Otevřely se dveře...

„Nechte nás!“ výkřik ve tmě Matvalise probudil.

Prudce vyskočil a sáhl po sekeře.

V chatrči vládla tma, avšak něco kolem něho se hýbalo.

„My to vrátíme!“ znovu zděšený výkřik.

Něco začalo šramotit. Otevřely se dveře, tma venku se jevila o něco světlejší, než uvnitř. V otvoru dveří se naráz tísnily postavy, které se snažily vyběhnout ven a nějak se vzpřičily jedna o druhou.

Kdosi několikrát zakřesal a pár jisker přeskočilo na suchou trávu ve vyhaslém ohništi. Malý plamínek narostl, když několik dlaní na něho nasypalo suché listí a větévky.

Mladíci stáli i klečeli a rozhlíželi se kolem dokola. Jenom v koutě jeden stále ležel a chvílemi sebou škubal a zmítal sebou. Matvalis se k němu prodral a zatřásl mu ramenem: „Probud' se! Co jsi viděl?“

Probuzený se prudce posadil: „Přišli si pro své zbraně!“

„Kdo?“ posadil se u něho Matvalis. „Kdo to byl?“

„Ti mrtví, kterým patří. Chtěli si je vzít na svoji dalekou cestu,“ mladík odvrátil hlavu do tmy. „Byli tady. Viděl jsem je.“

Divné! pomyslel si Matvalis. Stejně rozpačité výrazy viděl na tvářích ostatních i ve skromném světle. Vždyť všechny věci těch mrtvých pronesli mezi ohni.

„Něco se ti jenom zdálo,“ snažil se působit klidně, aby napětí polevilo.

„Kdybyste je viděli,“ schoulil se mladík na zemi.

„Ráno zajdu za Selisem Godchalisem,“ pronesl Matvalis rozvážně a položil se na své místo, aby dal najevo, že věc není natolik vážná, aby se jí zrovna zabýval. Vždyť si může raději zdřímnout. Viděl, že na svá místa uléhají i ostatní. Dokonce i ti, kteří předtím utekli ven. Asi v poslední době hodně mluvili o všelijakých tajemných příhodách, které slyšeli u domácích ohňů. Třeba o bábě, která očarovala hodně lidí loutkami a někteří z toho onemocněli, dokonce připomínali i nějaké zemřelé. Bábu nakonec pověsili na vysoký strom, kde se ještě hodně dlouho ve větru houpaly její ostatky, oklované supy a černými ptáky. Jeden z hochů se

rozvykládal, čím se vychloubali jeho kamarádi ze sousední osady. Vždycky někoho cizího přivedli na jedno velké pohřebiště a vyzvali ho, aby zahvívzal. Dotyčný poslechl a přitom dostal pořádnou facku, avšak fackujícího nikdo neviděl. Mrtvým se prostě nelíbilo, když někdo v blízkosti jejich hrobů zahvívzal. A nelíbí se jim to dosud, jak tvrdil ten hoch. Daleko na poledni, přidal jiný vyprávěč, jsou osady, jejichž mužští obyvatelé se v určitý den v roce vydají ve spánku proti jakémusi průvodu čarodějů a čarodějnic. Odcházejí hromadně ze svých těl, aby se s průvodem porvali. A pak se vrací do těl a po probuzení mají na svých tělech šrámy a boule, dokazující, že se opravdu prali. Avšak nejvíc ze všeho se hovořilo o mrtvých, jak se zachovali k živým. Třeba

jeden mrtvý muž stále žárlil na svoji ženu, která zůstala naživu. Chodil k ní v noci, byl úplně stejný, jako když byl předtím naživu. Vždy se mu musela podvolit, jinak zuřil a všechno rozbíjel a převracel. Další zase chodil žalovat na nevěrné ženy z celého okolí. Jiný zase rád přihlížel, jak si ženy z jeho klanu vedou se svými muži pod přikrývkou. Ty ženy, když ho uviděly stát nad svým lůžkem, zděšeně pištěly a vyřvály a on pak rychle zmizel, rozplynul se jako dým. Těch mrtvých, kteří obtěžovali živé, bylo hodně. Nejhorší jsou prý jejich doteky, které člověk nečeká. Úplně ledové.

Ukázka z 6-dílného pravěkého románu „Prastará tajemství“, který je volně ke stažení na www.padychbooks.com. Na tomto webu připravujeme letos (rovněž ke stažení zdarma) románovou trilogii z konce doby bronzové „Z pravěkých ság“. Následně i pojednání „Temné stíny dávnověku - svět pravěkých mužů, hroů a bohů“.

Autor článku Padych, článek byl napsán 1.4.2017 9:39.
URL článku: <http://padychbooks.com/vynatky/facky-z-jineho-sveta>.